

06/2018

Červen 2018

Utajení

V těchto dnech vyvrcholí ve všech možných institucích snahy vyhovět novým požadavkům o utajení dat – GDPR – viz i poslední číslo Katolického týdeníku.

Pro naší farnost to v důsledku znamená víc uzavřít kancelář a spisy v ní. Ostatní místnosti fary, především v přízemí, však zůstávají otevřené nadále.

Jen jsem si tak pomyslel, že my, křesťané, jsme, bohužel, někdy i dále v tom utajování. Tajíme svou křesťanskou víru nebo jí alespoň maskujeme a zapomínáme tak na misijní rozměr církve.

Navenek nemusí být sice hned poznat, že jsem křesťan, ale jakmile se s kýmkoliv zastavím, podle slov, názorů, reakcí by mělo veškeré utajení padnout. Ano, teď setkal jsem se s člověkem, dobrým, vstřícným, moudrým, setkal jsem se s křesťanem.

otec Bohuslav

ZVEME VÁS ! ZVEME VÁS ! ZVEME VÁS ! ZVEME VÁS !

Skřítek Kvítek pro maminky s předškolními dětmi na faře

každý sudý čtvrtek v měsíci	10.00 hod
předtím modlitby matek	09.30 hod

Čtení Bible

Pondělí	04.06.2018	19.00 hod
	18.06.2018	19.00 hod

Náboženství pro dospělé

Náboženství pro dospělé
- termín bude sdělen v průběhu měsíce června

Dětská schola

Každý pátek od 16.30 hod

Modlitby matek

<i>Stará Bělá</i>	každou sobotu	po ranní mši svaté
<i>Krmelín – domeček</i>	každou středu	19.00 hod

Modlitební společenství Fatimského apoštolátu

Každé úterý po mši sv. na faře

Adorace s příležitostí ke svátosti smíření

Každý čtvrtek 17.00 – 19.00 hod

Modlitba breviáře

Každé pondělí od 06.00 hod

Nikodémova noc

Rozjímání v noci a tichu kostela sv. Jana a Pavla v Krmelíně bude v pondělky 4. a 18. června od 21.00 do 22.00 hod. (Pozor, změna času)

První pátky v měsíci

Každý 1. pátek v měsíci je mše svatá v našem farním kostele ráno v 06.55 a večer v 18.00 hod a v Krmelíně v 16.45 hod.

Rozjímavý růženec

Každou první sobotu v měsíci se modlíme v našem farním kostele rozjímavý růženec už v 6.45hod, tak prosím, kdo může, přijďte do kostela o něco dříve.

Modlitby Hnutí pro život

Každou 3. středu v měsíci

18.00 hod – mše sv. za ochranu počatého nenarozeného života dětí

18.45 hod modlitby Hnutí pro život

Pout' k sv. Janu a Pavlu v Krmelíně

Pout' k sv. Janu a Pavlu v Krmelíně oslavíme slavnostní mši svatou v neděli 24.6.2018 v 8.45 hod.

První svaté přijímání v Krmelíně

V neděli 17.6.2018 bude v Krmelíně 1.svaté přijímání. Mše svatá bude výjimečně v 10.00 hod.

DALŠÍ AKCE!

DALŠÍ AKCE!

DALŠÍ AKCE!

Farní turnaj v malé kopané 2018

Neděle 03.06.2018 orelské hřiště u kostela.

Registrace od 13,30 hod., zahájení 14,00 hod.

Zápisné 100kč na družstvo.

Maximální počet hráčů v družstvu je 4 (bude se hrát ve třech; hraje se na umělém povrchu – fotbalové kopačky zakázány).

Je doporučeno věkové omezení od 14ti let.

Všichni jste srdečně zváni.

Akce proběhne za každého počasí!

Pořádají Orel Jednota Stará Bělá a
Římskokatolická farnost Stará Bělá

Vyhodnocení celoroční akce „Dopravní značky“

Vyhodnocení dětí, které se účastnily celoroční akce v duchu dopravních značek, se bude konat v pátek 22.6. po večerní mši svaté na faře. Brožurky odevzdejte prosím nejpozději do neděle 17.6. do sákríste nebo na faru.

Koncert scholy z Biskupského Gymnázia

V úterý 5.6. se v našem farním kostele uskuteční koncert scholy z Biskupského gymnázia. Začátek v 18.00 hod. Všichni jsme srdečně zváni. V tento den bude mše svatá ráno v 06.55 hod.

Slezská lilie 2018 – máme se na co těšit!

Osmý ročník mezinárodního křesťanského festivalu Slezská lilie, tentokrát se zaměřením na rodinu a děti, proběhne od **8. do 10. června 2018**.

Festival jsme letos rozšířili o páteční „**Večer nadějí**“ zaměřený na mládež. Na jevišti před katedrálou Božského Spasitele v centru Ostravy přivítáme 8.6. například rock gospelový sbor **Fusion Trojka** Ostrava, skupina **Trip to Dover** (Holandsko), která kombinuje prvky elektronické a rockové hudby nebo elektro-popoví **Divine Attraction** (USA).

V sobotu 9.6. se v kostele sv. Václava setkáme s **Markem Orko Váchou** na přednášce „*Krajina, zrcadlo duše*“, zamyslíme se s **Danem Drápalem** nad tématem „*Rozdělená společnost?*“, v kině Vesmír zahrají **ICF Worship** ze švýcarského Curychu (spolu s nimi zde vystoupí i řečník *Leo Bigger*) a na hlavním podiu před katedrálou uzavře „**Noc lilie**“ po vystoupení **Prague Cello Quartetu** muzikál **Jesus Christ Superstar** v jedinečném podání Národního divadla moravskoslezského.

Nedělním „**Dnem andělů**“ 10.6. nás provede selesián **P. Libor Všetula** a **Chválová kapela od sv. Filipa a Jakuba ze Zlína**. Třešničkou na dortu pak jistě bude koncert **Pavla Helana** společně s **Prague Cello Quartetem**. Navíc na Slezské lilii oslavíme 25. výročí **Centra pro rodinu** a také proběhne benefice pro **Nadační fond Betlém nenarozeným**, která podpoří děti před narozením.

Kompletní festivalový program naleznete na našich stránkách

www.slezskalilie.cz

...máme se na co těšit. Udělejte si čas!

Dvacet let pěších poutí k P. Marii Frýdecké

V letošním roce se uskuteční již 20. pěší pouť naší farnosti do Chrámu Navštívení P. Marie ve Frýdku. Před dvaceti lety jsme tak navázali na meziválečné poutě farnosti do Frýdku, které tehdy někteří farníci ještě pamatovali. Proč pěší pouť? Putování na poutní místa je staletými ověřený způsob, který napomáhá k prohloubení náboženského života. Pouť na svatá místa je totiž obrazem často namáhavého putování křesťana do nebeského království. Po sebezapření, které je nutno vynaložit na velmi brzké vstávání z postele, a námaze vynaložené na překonání cca 15 km, někdy za málo příznivého počasí, poutník vejde do rozzářeného chrámu plného krásy, kde jej vítá Matka Boží a sám Bůh ze svatostánku. Přichází do místa, které je promodleno po několik staletí mnoha sty tisíci poutníky. Kdo něco takového zažil, jistě mi dá za pravdu, že člověka napadají myšlenky na to, jak to musí být teprve povznášející a krásné v nebi... A pěší pouť má také tu výhodu, že se poutník může při rytmické chůzi v krásné Boží přírodě při východu velkého zářícího slunečního kotouče v tichosti či nahlas modlit. Během putování je čas v klidu přemýšlet nad svým vztahem k Bohu i ke svým

bližním. A také příležitost náhodně potkaným lidem ukázat, že se ještě dnes v tomto světě někdo modlí, věří v Pána Boha, což může třeba být pro vnímavé „nevěřící“ podnětem k zamyšlení. A v neposlední řadě se každý může dát do neformálního hovoru se spolufarníkem, se

kterým doposud neměl příležitost hovořit anebo nenašel k tomu odvahu, což může přispívat ke vzájemnému porozumění ve farnosti. Je samozřejmě krásné, když ti, kteří nemohou jít pěšky, přijedou na kole nebo autem. Každý z nás má za co děkovat a o co prosit. Matka Boží jistě s láskou shlíží na frýdecký chrám, který je z velké části při mši svaté zaplněn farníky ze Staré a Nové Bělé, Proskovic a Krmelína... a nejen to, jistě ráda vidí, jak se

všichni před jejím chrámem s nadšením a s radostí vítají a zdraví a po skončení mše svaté dlouze debatují.

Tato pouť sama o sobě není samospasitelná, je jen prostředkem. Je nám všem nabízena, nikoliv vnučována. Stojí za to přemýšlet nad tím, jak nadchnout pro tuto pouť především mladé lidi z farnosti. Dej Bůh, aby byla jednotlivcům i celé farnosti ku prospěchu letos i po dalších 20 let.

Termín: 16. června 2018. Odchod od našeho farního kostela: **4:30hod.** Mše svatá ve Frýdeckém chrámě: **8:00hod.**

Na závěr několik citací k zamyšlení:

Celý život je poutí. Důležité je setkat se na této životní cestě s Ježíšem. Setkání s Ježíšem dává víru, protože právě On ji uděluje. Když Ježíše potkáme, překvapí nás. Boha je možné nazývat Pánem překvapení. Buďte otevření Božímu překvapení. /Papež František/

Jaký je rozdíl mezi poutí a výletem? Pouť směřuje k něčemu svatému, ke svatyni, na výlet se chodí jen pro chvilkovou zábavu. /Kardinál Tomáš Špidlík/

Pouť nekončí tím, že se dojde do svatyně, ale návratem domů a pokračováním v každodenním životě, uplatňováním duchovních plodů prožité zkušenosti. /Papež František/

Na poutích se mi líbí, kudy vedou a kam vedou. Pouť totiž musí být putováním přírodou a musí končit v kostele. Při pouti sama příroda dává impulsy k úvahám, neboť nebesa vypravují o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha. Krom putování přírodou má pouť ještě jednu důležitou vlastnost, totiž že má cíl. Hřích je minutí se cíle, hřích je jakákoli cesta, která nekončí v Bohu. A z tohoto zorného úhlu je pouť opakem hříchu, neboť smysl pouti je v tom, že končí u svatostánku v kostele. Pouť symbolizuje sám život, cestu od narození ke smrti, cestu zpět. Pouť není jen mělkým náboženským folklorem, nýbrž vyjádřením něčeho velmi tajemného a symbolického v člověku. Vždyť sám zakladatel křesťanství o sobě řekl, že on sám je Cestou. /P. Marek Vácha/

Marek Forgač

Dětský den

Skřítek Kvítek a skautské středisko srdečně zve všechny děti a jejich rodiče na Dětský den, který se uskuteční v neděli 18. 6. 2017 od 15 hod. na farské zahradě.

maminky ze Skřítku Kvítka

PŘIPRAVUJEME OPRAVU KŘÍŽE MANŽELŮ SÝKOROVÝCH

S podporou Nadace Občanského fóra a Moravskoslezského kraje připravuje farnost opravu kříže manželů Sýkorových z roku 1888 (v polích mezi Proskovicemi a Starou Bělou), kam pravidelně farníci chodí na Putování ke křížku a na soukromé modlitební poutě. Kříž se vlivem prorůstajících kořenů blízké lípy naklání a hrozí jeho zhroucení. Několika farníky byl kříž zajištěn lany, aby nedošlo k jeho poškození, horní rameno kříže bylo v minulosti strženo vandaly a následně provizorně umístěno a přilepeno zpět. Chybí železný nápis "INRI" a na několika dalších místech je kříž a podstavec poškozen. V letošním roce uplyne 130. let od postavení kříže (1888), a chtěli bychom kříž opravit nejpozději do konce října, aby mohl být kříž znovu vztyčen na památku obětem 1. světové války, od jejíhož konce uplyne letos 100 let. Projekt zpracoval restaurátor MgA. Tomáš Skalík, který realizoval v obci obnovu kamenného kříže na křižovatce U Matěje. Chystáme žádosti a projekty na získání dalších finančních prostředků na obnovu kříže, dosud jsme získali 20 tisíc od Nadace Občanského fóra, 50 tisíc od Moravskoslezského kraje a požádali jsme také o podporu město

Ostravu. Kříž se nachází na pozemku pana Pavla Staňka, který s realizací projektu dal písemný souhlas a aktivně se také podílí na realizaci opravy kříže. V květnovém zpravodaji obce vyjde článek o chystané opravě kříže. Věřím, že se nám podaří sehnat všechny potřebné finanční prostředky na opravu. Chtěl bych moc poděkovat o. Bohuslavovi za vstřícnost a ochotu převzít záštitu nad opravou kříže, oprava je finančně náročná a soukromí vlastníci většinou nemají tak velké finanční prostředky na opravu božích muk nebo křížů na jejich pozemcích. Pokud by chtěl někdo z farníků přispět na opravu tohoto kříže nebo pomoci při vybetonování základu pro kříž, ať se mi ozve. Na dar vystavíme doklad nebo darovací smlouvu. Víím, že sbírek a významnějších akcí ve

farnosti je hodně, ale i tyto kříže si zaslouží naši pozornost, vždyť už staletí nám připomínají kam směřovat, kde se na chvíli zastavit a rozjímat. Nápis na kříži manželů Sýkorových zní: „Chceš – li kdo za mnou přijít, zapři sebe sám, vezmi kříž svůj a následuj mne!“.

Michal Hořínek, tel. 605104721, e-mail:michalhorinek@seznam.cz

Společný list biskupů českých a moravských diecézí ke schvalování tzv. Istanbulské úmluvy

13. 5. 2018

Drazí bratři a sestry,

v Knize Genesis čteme: „Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.“ Lidské pokolení, které je od počátku povoláno k existenci jako muž a žena, korunuje celé dílo stvoření. Stvořitel svěřuje vládu nad zemí lidskému pokolení, všem lidem, všem mužům a všem ženám, kteří odvozují svou důstojnost a své povolání ze společného počátku. Muž a žena jsou tedy odlišní, ale stejní ve své důstojnosti, a tento přirozený řád člověk zakouší od počátku věků, stejně jako touhu po vztahovosti.

Podle Božího záměru panuje mezi mužem a ženou od počátku přátelství, jsou si vzájemně oporou, nestojí proti sobě, ale spolu v nejtěsnějším společenství ve všech rozměrech své bytosti: jsou jedno tělo a jedna duše a jejich vzájemný vztah je odrazem Boží lásky k člověku. Společně Bůh muži a ženě svěřil úkol: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Toto přátelství mezi lidmi bylo narušeno prvotním hříchem obou biblických prarodičů. Jedním z projevů tohoto narušení je i násilí, které je důsledkem hříchu.

Jakékoli násilí vůči člověku je z tohoto pohledu narušením všeobecně lidských i křesťanských hodnot, těch hodnot, z kterých vyrůstá nejen evropská civilizace, ale i principy lidských práv. Jedním ze zvláště zavrženíhodných forem násilí je násilí na ženách, dětech a dalších zranitelných osobách, zvláště tehdy, pokud se děje v prostředí rodiny a domácnosti. Křesťanské tradici je vlastní úcta k ženě, která vychází z její nezastupitelné role při předávání života a v nejvyšší míře se uskutečňuje v obrazu Bohorodičky, skrze kterou byl světu dán Spasitel. Díky tomu křesťanská evropská kultura prošla vývojem, jehož ovocem je zásada zvýšené ochrany žen v nebezpečných situacích a další formy rytířského

chování vůči ženám. Můžeme to pozorovat ve společenském chování, kdy etiketa považuje ženu za společensky výše postavenou. Tyto společenské

vzorce předávají rodiče ve výchově svým dětem. Rodina je tak první a základní školou sociálního chování: jako společenství lásky nalézá v sebeodevzdání zákon, který ji vede a umožňuje jí růst. I z hlediska těchto společenských hodnot je násilí na ženě zásadně nepřijatelné.

Jakkoli je tedy třeba principiálně vítat všechny snahy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, nesmí se tak dít na úkor zastínění a zpochybnění přirozeného řádu. V posledních letech se objevují snahy spolu s řešením problému násilí na ženách nastolit i nový pohled na roli člověka, který je ale neslučitelný s přirozeným zákonem, zdravým rozumem a křesťanskou zkušeností.

Jsme přesvědčeni, že tímto směrem se nešťastně vydává i takzvaná Istanbulská úmluva, která staví muže a ženu do zásadní opozice a veškeré chování vůči ženám chce vidět jen ve světle historicky nerovného poměru sil mezi muži a ženami. Tato mezinárodní úmluva, jejíž ratifikace bude v nejbližší době projednávána v Parlamentu ČR, stejně jako v dalších evropských zemích, vytváří svým širokým pojetím genderové identity, které není zakořeněné v přirozeném řádu, prostor pro zpochybnění základních společenských daností. S tímto trendem nesouhlasíme a nepřejeme si, aby ratifikací Istanbulské úmluvy bylo ohrožujícím způsobem zasaženo do života státu a jeho institucí, zvláště škol, ale i do života rodin a jednotlivců.

Vyvstává otázka, co v této situaci můžeme a máme jako křesťané – a to napříč konfesemi – dělat. V první řadě nezapomínat na přirozený řád stvoření, které muže a ženu nestaví proti sobě, ale vidí v nich dvě bytosti, které se vzájemně doplňují a teprve spolu vytváří Bohem zamýšlenou jednotu. Je nám také uloženo uvádět tento řád do každodenního života. Při vědomí, že Bůh může napravit i to, co se zdá být nevratně poškozeno, nezapomínejme na modlitbu za ochranu přirozeného lidství, ochranu principu lásky, soudržnosti a harmonie, včetně harmonie mezi mužem a ženou. Zároveň v modlitbě pamatujme i na ty, na jejichž odpovědnosti leží politické rozhodnutí ve věci Istanbulské úmluvy, aby rozhodovali ve shodě se svým svědomím a přirozeným zákonem.

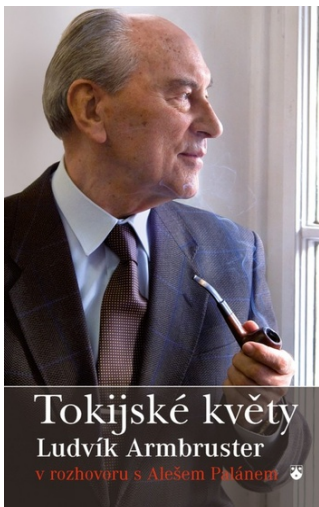
K tomu vám ze srdce žehnají

čeští a moravští biskupové

Tokijské květy

Ludvík Armbruster v rozhovoru s Alešem Pálánem

Český jezuita Ludvík Armbruster prožil na misiích v Japonsku 50 let. O tom, jaká byla jeho cesta k Bohu, k Jezuitům a především o japonské mentalitě a kultuře je tato kniha.

Tokijské květy

Ludvík Armbruster

v rozhovoru s Alešem Pálánem

Opět se můžeme setkat s výraznou osobností, která se dokáže na svět dívat neotřele, zajímavě a s nadhledem. Několikrát byl donucen vzdát se toho, na čem dlouhá léta pracoval a zcela se oprostít od nároku na zásluhy. Začínal opět znovu na jiném úkolu a díky poslušnosti, která je pro jezuitu charakteristická, toho byl schopen.

Jako Čech, který žil dlouho mimo naši republiku, dokáže vnímat českou společnost a její problémy zvenku a přináší nám tak nové pohledy k zamyšlení.

Ukázky z knihy:

V tom je zřejmě síla jezuitského řádu, jsme vycvičení, že když dostaneš rozkaz, se kterým nesouhlasíš, kterému nerozumíš, stejně jej musíš splnit – pokud ti svědomí neříká, že by to byl hřích. Tak i já jsem poslechl.

Nicméně s hořkostí.

Dověděl jsem se od různých kolegů jezuitů, že tahle zkušenost je všeobecná. I oni dvakrát třikrát dostali v řádu pořádnou facku. První facka, kterou jsem dostal já, přišla právě v semináři. Druhá facka – o té se budeme ještě bavit – přišla, když jsem deset let řídil plánování a stavbu centrální knihovny; jakmile všechno došlo ke zdárnému konci, japonští spolubratři mě z knihovny vyklopili. Ale i to jsem přežil a dnes si to pochvaluji. Zkušenost se seminářem i s knihovnou pro mne byly úžasným posunem v duchovním životě. Uvědomil jsem si, zač je toho loket, o co člověku vlastně v životě jde. Že to není jen tak, když Pán Ježíš říká: „Když uděláte svou povinnost, řekněte: služebníci neužiteční jsme, co jsme měli udělat, udělali jsme.“ Je to úžasně dobrá zkušenost

V posledních desetiletích se úplně proměnil pohled na misie. Tatam je archaická představa misionáře, který kromě „pravé víry“ přináší domorodcům dobro, vzdělání, hygienu a civilizaci.

Za dva tisíce let křesťanských misíi jsme prošli různými epochami. Už v Novém zákoně najdeš několik typů misijní práce. Předně tu jsou takové řekněme markantní modely, jak Pán Ježíš nebo třeba pak svatý Pavel obcházejí města a městečka, mluví k lidem a snaží se je pohnout k obrácení. Napřed je slovo a po něm následuje čin. Ale najdeš tu i janovskou tradici, kde stojí napřed čin a slova následují potom. Hezky je to vyjádřené v 1. listě sv. Petra, kde se říká, že máme být schopni a ochotni vydat počet těm, kdo se ptají na důvod naší naděje, a udělat to s pokorou a úctou. Lidi přijdou a řeknou: „Vy jste takový spokojený, usmíváte se, i když máte potíže. Jak to?“ „Já jsem uvěřil v Ježíše Krista“, odpoví učedník.

Misie, jak je dělal svatý Pavel, dnes poněkud ztrácejí svůj náboj. Všemi městečky se už prošlo a evangelium se hlásalo, ti, co se neobrátili, se neobrátí ani podruhé. Ale podívej se, po třech staletích pronásledování křesťanů ve staré římské říši vyšli křesťané z katakomb, a když se rozhlédli, zjistili ke svému překvapení, že pomalu polovina společnosti je křesťanská. To nebylo dílem jejich propagandistické činnosti, víra se rozrůstala jako podhoubí příkladem jejich života.

Takže smrt je křížovatkou života?

Jeho vyvrcholením. Při exerciciích říkám: Nesmíme se dívat na smrt jako na provozní nehodu. Něco, co by mělo běžet a najednou selhalo, už se to netočí. Je to naopak něco, k čemu rosteme, k čemu máme dozrávat.

Rosteme ke smrti?

Ano. I to je dar Boží, dozrát tak, abychom byli opravdu schopni se mu svěřit bez záchranné sítě, umřít do jeho náručí. Takže cílem našeho života je smrt, která je život věčný.

To znamená, že naše pády, prohry a bolesti, které zažíváme, jsou trháním té naší záchranné sítě?

Trhat síť je něco negativního, já to vidím pozitivněji, že se zde postupně skládají naše pokusy odevzdat se Pánu Bohu, pokusy, které nikdy úplně nevyjdou. Skládají se, střídají a v tom posledním sebeodevzdání všechny ožijí. Jako když skládáš mozaiku a výsledný obraz je hotov až tehdy, když položíš poslední kamínek. Všechny naše předchozí nepodařené pokusy dojdou naplnění, dotáhnou se ke konci při našem umírání.

Markéta Jurišicová

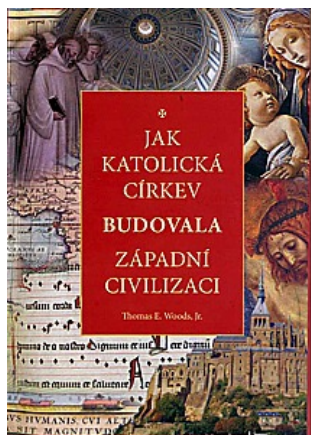
Nabídka: Je možno si zakoupit na faře knihu britského historika Thomase E. Woods

Anotace

Cílem autora, britského konzervativního historika, není nabídnout čtenáři dnes tak obvyklý zjednodušující obraz působení katolické církve v dějinách, který se dosud traduje v některých učebnicích a médiích. Woods před čtenářem odhaluje plastický a v mnohém překvapující pohled na období, v nichž se pokládaly základy toho, co chápeme pod pojmem vyspělá civilizace.

Výsledkem Woodsovy práce je čtivě zpracovaný soubor poznatků, který přináší nejen pozapomenuté skutečnosti, ale především nově nahlíží mnohé dějinné souvislosti. Doplněna rozsáhlým poznámkovým aparátem s odkazy na odbornou literaturu a bohatým rejstříkem odkazů se tato publikace může stát zajímavým zdrojem informací pro zájemce o studium historie.

Stále více historiků, filosofů a kulturních antropologů totiž zjišťuje, že současné vymoženosti jako vzdělávací a zdravotnický systém, právní stát, mezinárodní právo, teorie svobodného trhu, zachování antického dědictví, kulturní i hospodářský rozmach a nakonec celková humanizace společnosti jsou jen těžko představitelné bez přínosu křesťanství a působení katolické církve. Woods před čtenářem odhaluje plastický a v mnohém překvapující pohled na období, v nichž se pokládaly základy toho, co chápeme pod pojmem vyspělá civilizace.

PŘÍBĚHY

PŘÍBĚHY

PŘÍBĚHY

PŘÍBĚHY

Planá růže

Planá růže, růže parádívá
do kalužinky se dívá,
jak jí sluší rosné krůpěje.

Zda se na ni chlapec usměje ?
Vždyť je hezčí, nežli družička.
Červánková planá růžička ...

Hana Rakusová

Lekce

Maminka připravovala sladké palačinky pro své synky – pětiletého Tomáše a tříletého Matýska.

Děti se začaly dohadovat, kdo si vezme první palačinku. Maminka toho využila, aby jim dala mravní naučení. „Kdyby tady s námi seděl Ježíš, řekl by: „První palačinku dostane můj bratříček. Já můžu počkat.“ Chvilku bylo ticho a pak se Tomáš obrátil k Matýskovi: „Ty budeš jako Ježíš, Matýsku.“

Jednoho pondělního rána Ježíš procházel ulicemi Turína. Měl těžkou tašku s nákupem. Donesl ji do bytu jedné stařenky, která bydlela ve čtvrtém patře bez výtahu. Pak se zastavil na poště a přeložil jedné černošce, která neuměla italsky, obsah důležité listiny. Pak dvě hodiny tlačil parkem vozík s ochrnutým mladíkem – tohle si přál ten mladík už dávno. Potom si Ježíš hrál nějakou dobu s dítětem postiženým Downovým syndromem. Házel si s ním s míčem, i když se dítěti vůbec nedařilo míč chytat. Navštívil v nemocnici nemocnou ženu, která tam ležela se zhoubným nádorem a neměla nikoho, kdo by za ní přišel. Skočil s jedním chlapcem, který měl ze skoku strach a jemuž se všichni smáli, z metrového skokanského můstku do vody. Spal celou noc skrčený na lavičce vedle jednoho opilého vousáče; zahříval ho, aby neprochladl.

Ráno se pak vytratil.

Žádný novinář nezaznamenal, že byl Ježíš v Turínu. Ale ta stařenka, ta černoška, ten ochrnutý mladík, ta nemocná, ten vousáč i ten chlapec – ti všichni, kteří ho potkali, říkali: „Včera byl krásný den. Potkal nebo potkala jsem jednoho tak laskavého člověka.“ Jenom dítě s Downovým syndromem nic neříkalo. Neumělo to říci. Jen se smálo, vyhazovalo míč nad hlavu a snažilo se ho zachytit. A dál se smálo s očima obrácenýma k nebi.

Všichni můžeme „dělat Ježíše“. Ale nikdy to nebude pohodlné.

Z knihy Bruno Ferrero: Ptačí zpěv pro duši

Postřehy a příspěvky do Listu Nepomuckých můžete zasílat na e-mail: rkf.starabela@doo.cz.

Uzávěrka příštího čísla bude 20.6. 2018.

Za chyby tisku neručíme, Vaše redakce

1.	06.55 18.00	Za + Jaroslava Kokeše, manželku Annu a syna Ládíka. Za + Jiřího a Libuši Stuchlé a živou rodinu.	1. pátek v měsíci
2.	07.30 18.00	Za+ Lidmilu Zdráhalovou, Josefa Rymiece, Marii Hradilovou a Danuši Pavlovovou. Za Marii Podešvovou, manžela Jindřicha, syna Ladislava a za živou i + rodinu.	
3. Ne	07.30 09.00	Za + Marii Zezulkovou Za Lidmilu Zdráhalovou a rodiče, Julii Zdráhalovou a manžela a živou rodinu.	
4.	06.55	Za Oldřicha Adamuse, manželku a sestry.	
5	06.55	Za+ Ing. Václava Rozehnal, Karla a Jaroslavu Lyčkovy, syna Jaroslava a duše v očistci.	
6.	18.00	Za + Oldřicha Paličku, manželku a za živou rodinu.	
7.	06.55	Za rodiče z obou stran, manžele Krovlíkovy, Havranovy, 2 švagrové, bratra, neteř.	
8.	18.00	Za kněze, kteří pocházejí z této farnosti, působili a působí v naší farnosti a za živé a + kněze.	
9.	07.30 18.00	Za + Václava Valu, 2 manželky, syna a duše v očistci. Za zemřelou Marii Šárkovou, maminku a živou rodinu.	
10. Ne	07.30 09.00	Za farníky. Za rodinu Sýkorovou na poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o další Boží ochranu	
11.	06.55	Za Františka Paličku, manželku a duše v očistci.	
12.	18.00	Za Annu Nováčkovou, manžela, Amálii Matulíkovou, Ludmilu Nemynářovou a duše v očistci.	
13.	18.00	Za pana Jana a Marii Doležálkovy.	
14.	06.55	Za Metoděje Kokeše a manželku Annu.	
15.	18.00	Za rodinu Hořínkovu.	
16.	07.30 18.00	Za živou a + rodinu Urbanovou. Za Marii Foltovou, manžela Jindřicha, za jejich rodiče a živou a + rodinu.	
17. Ne	07.30 09.00	Za farníky. Poděkování za 55 let života s prosbou o Boží požehnání pro celou rodinu.	Sbírka na TV NOE
18.	06.55	Za + Antonii, Ferdinandu a Romana Jurišcovy.	
19.	18.00	Na poděkování za 20 let manželství s prosbou o Boží požehnání a ochranu do dalších let.	
20.	18.00	Za počatý nenarozený život dětí.	
21.	06.55	Za + rodiče Marii a Michala Zemanovy a syna Stanislava z Nové Bělé a za duše v očistci.	
22.	18.00	Za +P. Jaroslava Karhana a duše v očistci.	
23.	07.30 18.00	Za + Věru Foltovou a rodiče z obou stran. Za + rodiče Zdeňku a Zdeňka Košárkovy.	
24. Ne	07.30 09.00	Za farníky Za zemřelého Jana Gábora, dvě manželky, sourozence a duše v očistci.	Sbírka na opravy ve farnosti
25.	06.55	Za Ladislava Nováčka, manželku, 2 dcery, 3 vnuky a duše v očistci.	
26.	18.00	Za Ladislava Kaděru, 2 manželky, vnuka, zetě a živou rodinu.	
27.	18.00	Na poděkování za Boží ochranu pro celou rodinu.	
28.	06.55	Za + Rudolfa Šugara, manželku, rodiče a sourozence z obou stran.	
29.	18.00	Za děti a mládež z naší farnosti.	
30.	07.30 18.00	Za + Lidmilu Zdráhalovou a živou a + rodinu. Za + Antona Ritzingera a živou rodinu.	

Člověk hledá Boha, ale Bůh hledá člověka ještě mnohem intenzivněji.

J. Philipe, Dotknout se Boha